

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 8. Solvuntur ojectiones contra hoc nostrum assertum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

eorum litteris inventum est, qui recenti memoria post Ascensionem Domini de hac re scriperant: Nam etiam nomen ejusdem mulieris quae peperit Jacob Patrem Joseph de priore marito Mathan, qui fuit pater Jacob avus Joseph secundum Matthaeum, & de marito posteriore Melchi peperit Heli, cuius erat adoptivus Joseph, non tacuit Africanus: quod quidem cum Fausto responderem non dum legeram, sed tamen per adoptionem potuisse contingere, ut unus homo duos haberet Patres dubitare non poteram. Hec Augustinus, eò magis sequendus, quod hanc sententiam prius improbat, vel saltem aliis postposuerat lib. 2. Quæst. Evangelicar. quæst. 5. quam Traditionem de hac postea edoctus defendit, & amplectendam proponit.

X. Sequuntur denique ne in infinitum abeamus venerab. Beda & Euthymius uterque in c. 3. Lucæ & Nicephorus lib. 1. Histor. Tripartit. c. 11. qui eandem Traditionem referunt & approbant. Ex quibus evidentissimum fit nostram assertiōnē inter Catholicos non tantum esse probabilem, aut alius omnibus probabiliorē, sed certissimam & indubitatam, & Traditionem secundā classis ab exordio Ecclesiæ usque ad nos derivatam, à quā proinde nullatenus recedendum.

CAPUT VIII.

Solvuntur objectiones contra hoc nostrum assertum.

I. **E**VIDENTES primò Authoritatem Africani in quā fundatur hæc assertio esse parum firmam, liquidem ait ipse Mathan qui apud Mathæum & Melchi, qui apud Lucam diversis temporibus de unā cādemque muliere, quam successivè duxerunt, singulos procreasse filios, & de Mathan quidem genitum Jacob, de Melchi verò Heli. Sed hoc est evidenter falsum, quia Lucas non dicit Patrem Heli fuisse Melchi, ut Africanus, sed Mathat: & Melchi est solum abavus Heli apud Lucam.

II. Neque dixeris mendum esse vel Amanuensis vel præli in Africanum, id enim licet tolerari posset, si semel tantum Africanus in eā epistolā ad Ari-

stidem posuisset Melchi pro Mathat; non tamen in hoc casu, in quo sexies vel septies eodem nomine Melchi utitur, ubi agitur de Patre Heli.

Nec etiam satisfacit, si dicas Afri- canum convenire cum cæteris Patri- bus, & cæteros Patres cum Africano in eo quod hic & illi dicunt D. Josephum habuisse duos Patres, unum carnalem, scilicet Jacob, alterum legalem, scilicet Heli; hosque Jacob & Heli fuisse uterinos fratres, sive de cætero unus sit ex Mathan, alter ex Mathat aut Melchi. Quia eti per hoc semper li- berari possent à contradictione, mag- num tamen pondus huic demetur Conciliatio, auferendo ei rationem Traditionis, quæ proculdubio non po- tent stare cum tali falsitate.

Sed cùm tot SS. Patres tam oculati & perspicaces, maximè verò D. Augu- stinus inter omnes sagacissimus Africa- num securi sint iota tenuis, nec credibi- le sit eos adeò obstupuisse, ut hic lap- sus Africani (si lapsus esset) tam obvius, illorum aciem effugisset; non possum credere Africatum in hoc errasse. Quid ergo? Respondeo dicendum idem quod illi qui eum errasse volunt, aut certè magna pars illorum, ut suas respectivè opiniones adstruant. Quid autem illi? Heli quem faciunt Patrem Beatae Virginis Avum Christi dicunt binominem, & nuncupatum Heli & Joachim, idem dic in hoc casu Patrem scilicet Heli fuisse binominem, & fuisse nuncupatum Mathat & Melchi.

Unde non possum non mirari con- tradicendi pruritum: si enim quod de Heli nulliter dixerunt, ut vidimus su- pra, id de Mathat dicere voluissent, fuisse scilicet binominem, & altero no- mino quo eum Africanus & deinceps Patres compellant, scilicet Melchi nun- cupatum, omnia salva erant: Nam & sic sua fides utrique stetisset Genealo- gia, & antiquæ Traditioni suum jus, & firmata per tot annorum centurias possesso servata fuisse, cùm ipsi per nova sua Commenta, & hoc ultimum convellant, & illud primum minimè assequantur, ut affatim supra ostendum est.

Porrò non ut illi de suo Heli gratis, sic ego de meo Mathat id asseruerim, fuisse

III.

IV.

V.

VI.

68 Synopsis Magnalium D. Josephi,

fuisse scilicet binonimem. Primo enim cùm usitissimum esset apud Hebreos unum & cundem hominem duobus nominibus compellare, quis non videat existimandum potius Patrem Heli & filium Levi sub uno nomine scilicet Mathat ab Evangelistâ Lucâ referri, sub altero verò scilicet Melchi ab Africano & aliis Patribus, quām tot & tantos viros ita obstupuisse, & in re clarissimâ & maximè obviâ turpiter adeò deceptos fuisse?

VII.

Interim verò non defunali rationes quibus illud ipsum confirmare possumus. Videmus enim primo, id etiam nunc usitatum ut homines ex observariâ erga Patres suis à quibus geniti sunt eorum nomina filiis suis imponant, ac deinde aliud addant quo ab eisdem distinguantur. Quid ni hoc in casu nostro factitatum, ut scilicet Levi filio suo Mathat, etiam nomen Patris sui qui dictus est Melchi, ut patet ex eadem Lucâ Genealogia, imposuerit? Melchi quidem ex observariâ erga Patrem, Mathat verò ad distinctionem: Atque adeò cùm Genealogiarum ratio id exigat ut origines sint clare & distincte, hinc factum quod Lucas per dictum filium Levi non sub nomine Avi sui Melchi, sed sub nomine Mathat ipsi particulari & distinctivu retulerit: Africanus verò caterique Patres cum sequentes sub altero nomine, quia nimirtum sic etiam promiscue vocabatur?

VIII.

Secundò efficacissimè id ipsum etiam ex ipso Africano colligo. Hic enim non tantum dicit Melchi esse Patrem Heli, verum etiam cum esset in Genealogia Lucâ alias Melchi prior hoc, scilicet hujus Avus, inter quem & ipsum solus Levi mediabat, ut ostenderet Africanus se non de priore illo Melchi loqui, expressissimè dicit illum esse tertium à fine in Genealogiâ Lucâ, sicut Mathan tertius est à fine in Genealogia Matthæi. Hoc ut videoas, verba ejus in epistola citatâ circa medium hic revoco. *A David per Salomonem generationem di numerat Mathæus, tertium à fine facit Mathan qui dicitur genuisse Jacob Patrem Ioseph. Per Nathan verò de David Lucas generationum ordinem texent tertium nihilominus ejusdem loci (idest à fine)*

facit Melchi. Quā certè observatione manifestissimè indigitat Africanus suum Melchi esse illum ipsum Mathat Divi Lucæ, quandoquidem ipse inventiatur tertius à fine in Genealogia ejusdem Lucæ, non autem ille prior Melchi Pater Levi qui ibidem quintus est à fine: atque adeò evidenter constat illum fuisse binonimem.

Sed contra instabis nec sine gravi difficultate, Africanus prosequendo in textu moxallato sic habet: *Per Nathan verò de David Lucas generationem ordinem texens, tertium nihilominus ejusdem loci (idest à fine) facit Melchi; dicit enim Ioseph qui fuit Heli, qui fuit Melchi, ubi nota istud, dicit enim, &c. ex quo evidenter patet non ideo filium Levi ab Africano vocatum Melchi quod fuerit binonimis, sed quod ita legerit apud Lucam, cuius tamen contrarium legimus; non enim Lucas Patrem Heli filium Levi scribit Melchi, sed Mathat.*

X. Respondeo cum Venerabili Beda citato, Codicem quo usus est Africanus habuisse pro tertio à fine Melchi pro quo in nostris est Mathat.

Sed replicabis, ergo Codex Africani cùm fuerit à nostro qui verus est & ab Ecclesiâ receptus, disformis, mendax est, ac consequenter deceptus fuit Africanus: cùmque Africanus traditionem prætendat, quæ codem modo loquitur quo Codex ipsius, consecutum est & illam sicut hanc à vero aberrare, ac proinde nullam esse.

XI. Respondeo tamen verum esse quod XII respondit Beda, Codicem scilicet quo usus est Africanus habuisse Melchi, pro quo noster habet Mathat negando quod infertur, scilicet à verò aberrasse Codicem Africani & Traditionem Codici conformem, quin potius Codex iste traditionis, & traditio Codici matrum præbet. Cùm enim esset Mathat binonimis factum est, ut ab uno Codice sub uno, ab alio sub altero nomine relatus sit: à Codice quidem qui declaratus est ab Ecclesiâ authenticus (quod contigit post Africanum) sub nomine Mathat; à Codice verò quo usus est Africanus sub nomine Melchi, quod nomen exitit Africano confirmatum ex traditione: si enim res non ita

Synopsis

ita habuisset, Codex traditionis errorem vitasset.

XIII. Replicabis secundò, Beda & Euthymius citati pro hâc traditione etiam existimant Africanum errasse: Nam dum Africani sententiam referunt, pro Melchi quod est in epistolâ Africani, ipsi in suis scriptis posuerunt Mathat quod est in Evangelio Luca: Respôdeo negando id ab iis idè factum quod in Africano quidquam reprehensibile aut corrindendum duxerint, sed quia cùm esset liberum utrovis nomine uti, præfertim cum ipsi non ipsa Africani verba referrent sed sensum, maluerunt eo uti nomine quod erat in authentico Codice ad majorem claritatem, utpote quistius Codicis authenticî Interpretes agerent, non alterius.

XIV. Objicies ultimò, Africanus ipse qui est primus Author seu testis hujus prætensis traditionis de hâc re loquitur cum timore, neque firmo al sensu, sed dubio & vacillanti profert quæ de Divi Josephi Genealogiâ ex ipso supra adduxi. Nam apud Nicephorum lib. 1. hist. Tripart. c. 1. ubi eadem Africani epistola refertur quæ apud Eusebium, hæc lego. Sive res ita se habeat, sive alio modo ita existimandum, quamvis certum desit testimonium, ob id quod clarior aut verior expositio proferti nequeat.

XV. Respondeo primò, cùm Eusebius ex quo debuit Nicephorus Epistolam illâ Africani despulisse, & de facto desumpit, non habeat verba illa in objectione producta; proculdubio non sunt verba Africani, & ideo additamentum mihi valde suspectum: maxime vero quod Trithemius Author gravissimus lib. de Scriptoribus in Eusebio nihil unquam additum, aut substractum utque ad sua tempora Editioni Eusebii doceat. Quare cùm ex Eusebio epistolam illam Africani primo referente constet verba illa non esse Africani, nescio quid debeam judicare de illo additamento apud Nicephorum.

XVI. Respondeo secundò, sive verba illa sint Nicephori, sive Africani, per hæc neuter intelligit se non esse certum de iis quæ docet in illâ epistolâ Africanus, sed per hoc innuit tantum se non habere authenticam aliquam scripturam unde id probare possit: cuiusrei ratio-

nem suggerit Africanus, eodem loco dicens quod Herodes cùm summam potestatem teneret, videns quod hujusmodi generis indicia si permanerent, obscuratio[n]is sibi plurimum quererent, ignobilis tatis sua conscientia exagitatus, omnes liberos in quibus conscriptio generis habebatur jussit incendi, estimans se nobilem videri posse si novitius esse & advenia ipsa letici generis nullis conscriptionum fastis urgeretur.

Ergò sensus objectionis ex Nicēphoro, adde etiam si velis, ex Africano iste erit. Quod et si hoc ita non esset, quod scilicet ipsi Salvatoris nostri secundum carnem propinquai, hæc de illius Genealogiâ tradidissent, quodque illud in dubium aliquod revocari posset, propterea quod desit certum de hoc testimonium; ita tamen continguisse adhuc existimandum fore, hocque modo & non alio hæc difficultas enodanda eset, ob id quod clarior ac verior expositio proferti nequeat.

CAPUT IX.

Satisfit aliis argumentis Adversariorum à dissonantia Evangelistarum petitis.

UATUOR supra cap. 4. proposuimus argumenta, quibus Judæi, Ethnici, & Hæretici Evangelistas Matthæum & Lucam in descriptione Genealogie D. Josephi inter se discrepare & contraria sentire prætendunt: quorum primum illud fuit quod capitibus illud sequentibus & hoc præcedentibus dissolvimus. Restant alia tria quorum solutio nullius est laboris positâ solutio[n]e argumenti præcedentis. Primum est quod Matthæus Progenitores Divi Josephi usque ad David refert omnino diversos ab illis quos refert D. Lucas. Secundum, quod Matthæus à Davide usque ad Joseph numerat tantum viginti septem aut viginti octo Generationes, Lucas vero quadraginta tres. Denique quod Matthæus Salathielem qui genuit Zorobabel facit filium Jechoniam, Lucas vero eundem faciat filium Neri, quæ omnia discrepare & contraria esse constat: sed hæc omnia